

dette Fonds Midler tillode. Men nu er dette Fond et saadant, der har sine væsentligste Indtægter i Korn efter Capitelstart, og er altsaa i dette Dilektil ganske særdeles vel istand til at udrede endogsaa en meget højere Gageforbedring end den, hvormod her er Spørgsmaal; dette Fond har havt disse forhøiede Indtægter i flere Aar, og det er ganske vist, at Indtægterne ikke pludseligt og ikke i den allernærmeste Tid ville gaae tilbage til den tidligere ringere Tilstand. Forudsat altsaa, at Conjuncturerne vise sig at være varige, vil hiint Fond ogsaa varigen kunne bære Gageforbedringen, men der er i ethvert Tilfælde ingen Betænkelighed ved at indrømme den for de to Aar, for hvilke den foreliggende Lov skal gjælde.

Da jeg for disse tvende Punkters Skyld har taget Ordet, skal jeg tillade mig at tilføie nogle Ord om Lovudkastet i Almindelighed. Uagtet jeg i det Væsentlige kan slutte mig til hvad der er udtalt af Udvalgets Fleertal og af den ærede Premierminister, er der dog et Par Punkter, som jeg ønskede, om muligt, at fremsætte lidt bestemtere og skarper. Jeg skal begynde med en Bemærkning, som vel for de Fleeste er overflødig. Jeg er Embedsmand paa fast Gage og oveniikjøbet Embedsmand med en Indtægt i dette Dilektil af over 3,000 Rd. Jeg taler altsaa i en Sag, der berører min egen Interesse, men jeg skal ikke ved falsk Undseelse lade mig afholde fra at udtale, hvad jeg troer, der er Ret. Jeg troer, at den danske Embedsstand har et gyldigt Krav — den skal ikke være paaatragende, som jeg troer, den ikke har været, men den skal heller ikke undsee sig ved at udtale, hvad der er dens Ret og skyldes den med Billighed. Vi have i et Par Aar forhandlet de saakaldte Dyrtidslove, der ere beregnede paa sieblikkeligt at afhjælpe en Trang, der truede med Tilintetgjørelse for visse Familier i de lavere stillede Embedsklasser. Saalænge Talen var herom, har jeg vel stræbt at rykke Grændsen lidt højere, end den var dragen i Forslagene, fordi jeg troede, at Nøden steg højere op; men jeg har aldrig tænkt paa, at man ad den Vej skulde gaae til Embedsmænd, der have de samme Indtægter som jeg, eller Indtægter,

som nærme sig dertil; men i dette Dilektil forhandle vi om en anden Sag. Regjeringen har gjort det første Skridt til at udøve en Billigheds- og Retfærdighedshandling imod Embedsmændene, der tillige er en Handling i Statens egen Interesse, idet det gjælder om at vedligeholde og i Fremtiden have Udflugt til at bevare en Embedsstand med Dygtighed, Redelighed, Lyst til at opoffre sig for sit Kald, og med Sind og Gyne til fortsat at uddanne sig for dette Kald. Det er kun et første Skridt — thi Loven er betegnet som interimistisk — men denne Midlertidighed bærer Loven Præg af, ikke fordi man venter, at den skal forsvinde, men fordi man ikke er forberedt paa nu at give den den Form, som den i Fremtiden skal faae. Embedsmanden staaer i et vist Contractsforhold til Staten; han kan imidlertid ikke saaledes som Arbejderne i andre Stillinger, naar han engang er indtraadt i Forholdet, efter de forandrede Conjuncturer selv stille nye Betingelser, selv forlange, hvad han vil, for sit Arbejde; han maa vente paa Statens Billighed og dens Erkjendelse af, at det er i dens egen Interesse, at der skeer Embedsmanden Ret; han maa vide, naar han træder ind i Embedsstillingen efter de bestaaende Gageforhold, at han underkaster sig de forbigaaende Fluctuationer i hans Gages Værdi, som Conjuncturerne kunne medføre; det bør han ikke klage over, og jeg troer heller ikke, at Embedsstanden har klaget derover, uden som over et Uheld, der maatte bære. Men der opstaaer et Krav for Embedsstanden og en Forpligtelse for Staten og Regjeringen, naar Conjuncturerne, der aldeles have forandret Gagerens sande Værdi, vedblive at være varige, og, naar disse Conjuncturer ere saadanne, at de, langtfra at medføre en Nød for Staten, hvoraf Embedsklassen bør bære sin fulde Andeel, tværtimod gjøre, at de i det Hele bringe Landet Fordeel og Staten forøget Indtægt, og Ingen kan nægte, at, i det Hele og Store taget, er den Forandring, der er foregaaet i Priisforholdene i de sidste Aar, i højeste Grad gunstig for Landet, og jeg for min Deel forsikrer, at jeg med stor Glæde, uden at see hen til mig selv, har fulgt den stigende Værdi af Landets Producter, indtil